

عنوان مقاله:

تحلیل همبستگی فضایی رشد بخش کشاورزی و غیر کشاورزی در نواحی اقتصادی-کشاورزی افغانستان

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد کشاورزی، دوره 14، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مجتبی نیک زاد - دانشجوی دکتری گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ایران

سید صفر حسینی - استاد اقتصاد کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

حبیب الله سلامی - استاد گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ایران

امیرحسین چیدری - استادیار گروه اقتصاد کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ایران

انوار الحق احدی - استاد و وزیر زراعت، آبیاری و مالداری جمهوری اسلامی افغانستان

خلاصه مقاله:

بخش کشاورزی با سهم ۲۰ درصدی از تولید ناخالص داخلی و سهم ۴۵ درصدی از اشتغال، مهم‌ترین بخش اقتصادی افغانستان برای کاهش سطح فقر و بیکاری و بهبود امنیت غذایی در این کشور است. بر همین مبنا، انتظار می‌رود رشد بخش کشاورزی بر دیگر بخش‌های اقتصادی نیز اثرگذار باشد. هدف مطالعه حاضر، تعیین همبستگی فضایی بین بخش کشاورزی و بخش‌های صنعت و خدمات به تفکیک نواحی اقتصادی-کشاورزی افغانستان برای بررسی چگونگی ارتباط این بخش با دیگر بخش‌های اقتصادی با بهره‌گیری از الگوهای فضایی تابلویی ایستا و پویا می‌باشد. به این منظور، نواحی اقتصادی-کشاورزی افغانستان تعیین شده و پس از تایید وجود خودهمبستگی فضایی مثبت با استفاده از آماره‌های تشخیصی، میزان همبستگی فضایی بین رشد بخش کشاورزی در این نواحی در قالب الگوی رگرسیون فضایی در اجزای اخلاص (SEM) و همچنین الگوهای ایستا و پویای مختلط خودرگرسیون-خودرگرسیون فضایی (SAR) به عنوان مدل‌نهایی ارزیابی شدند. در الگوهای برآوردی برای دوره زمانی ۱۳۸۰-۱۳۹۷ علاوه بر اثرات سرریز رشد بخش صنعت و خدمات، به نقش سرمایه‌گذاری‌های دولتی، حمایت‌های بین‌المللی و سرمایه انسانی با لحاظ ویژگی‌های خاص قومی، مذهبی و مکانی هر ناحیه نیز توجه شده و اثرات مستقیم و غیرمستقیم حاصل از هر عامل استخراج شد. نتایج گویای سرریز رشد بخش‌های غیرکشاورزی و نقش سرمایه‌گذاری‌های فیزیکی و انسانی (دانش فنی) در پیوندهای منطقه‌ای رشد بخش کشاورزی می‌باشد که در نظرگرفتن آن‌ها در سیاست‌گذاری منطقه‌ای بخش کشاورزی، بر اثر بخشی برنامه ریزی‌های رشد بخش کشاورزی می‌افزاید؛ همچنین در این زمینه بر اهمیت حفظ استمرار رشد بخش کشاورزی، جذب حمایت‌های بین‌المللی و ارتقاء سطح سرمایه انسانی تاکید می‌شود. از سوی دیگر توجه به سیاست‌گذاری بین بخشی و توسعه متوازن بخش‌ها زمینه ساز رشد و توسعه فراگیر اقتصاد افغانستان خواهد بود.

کلمات کلیدی:

رشد بخش کشاورزی، وابستگی فضایی، الگوهای فضایی تابلویی، نواحی اقتصادی-کشاورزی، افغانستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1275180>

